

Arrest

**nr. 128 372 van 28 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat K. BLOMME en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Kazachse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 2 oktober 2012 en hebben zich een tweede keer vluchteling verklaard op 26 juni 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekers op 1 juli 2014 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 10 juli 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissingen werd op 14 juli 2014 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

Ten aanzien van A.A.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine, afkomstig uit Almaty (provincie Almaty, Kazachstan). Samen met uw vrouw, ALIYEVA Nadiram (O.V. 7.585.418), en uw kinderen kwam u aan in België op 2 oktober 2012 waar u en uw vrouw diezelfde dag een eerste asielaanvraag indienden. U haalde hierbij aan dat u uw land van herkomst was ontvlucht, omdat u in Kazachstan problemen kende met de Nationale Veiligheidsdienst (KNB), omdat u soms Oeigoeren vanuit China vervoerde in uw hoedanigheid van taxichauffeur. Op 21 december 2012 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw vrouw een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat uw asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw vrouw vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 26 juni 2014. Uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde asielmotieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen hebt gezet. Zo verklaart u dat u van uw moeder vernam dat uw familie in Kazachstan regelmatig wordt lastig gevallen door onbekende mannen die er op zoek zijn naar u, in verband met de problemen die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen hebt gezet. Door de stress die dit bij uw moeder teweeg brengt, werd ze ziek en werden bij haar na medische onderzoeken suikerziekte en hartproblemen vastgesteld.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u volgende documenten neer: twee convocaties op uw naam luidens dewelke u zich op 5 november 2012 en op 13 november 2012 diende aan te bieden bij de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken (RUVD) van de Turksibskiy wijk te Almaty, medische attesten op naam van uw moeder aangaande de medische problemen (suikerziekte en hartproblemen) waar zij mee te kampen heeft, en Belgische medische en psychologische attesten en getuigschriften aangaande uw dochter (M.).

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat u van uw moeder vernam dat uw familie in Kazachstan regelmatig wordt lastig gevallen door onbekende mannen die er op zoek zijn naar u, in verband met de problemen die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen hebt gezet (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. In hoofdzaak werd een groot aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw vrouw, werd vastgesteld dat u onaannemelijk vaag bleef aangaande de kernelementen van uw asielrelaas, en werd geoordeeld dat uw gedrag niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaarde vrees voor vervolging door de autoriteiten in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijke voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in jullie dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag

door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de nieuwe stukken die u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, zijnde twee convocaties op uw naam luidens dewelke u zich op 5 november 2012 en op 13 november 2012 diende aan te bieden bij de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken (RUVd) van de Turksibskiy wijk te Almaty, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvraag, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land, documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Aangaande deze convocaties op uw naam werden bovendien enkele anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van deze stukken, en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, (verder) onderuit halen. Zo bevat geen van beide convocaties de datum waarop zij werden opgesteld. Voorts bevatten deze convocaties geen enkele informatie over de zaak in het kader waarvan u zich diende aan te bieden, noch in welke hoedanigheid u werd opgeroepen. Geen van beide convocaties bevat verder enige informatie over de manier zij werden afgeleverd. Bovendien lijken deze convocaties ergens te zijn uitgeknipt aangezien de kantlijnen niet rechtlijnig zijn. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel verder ondermijnd.

De medische attesten op naam van uw moeder bevatten louter informatie over de medische aandoeningen (suikerziekte en hartproblemen) waarmee zij te kampen heeft. Nergens uit deze attesten kan worden afgeleid dat deze problemen een gevolg zijn van de stress die uw moeder opliep nadat zij door uw belagers die naar u op zoek zijn werd lastig gevallen, zoals u beweert (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17). Bijgevolg leveren deze attesten geen bewijswaarde van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

In de Belgische medische en psychologische attesten aangaande uw dochter (M.) wordt ten slotte melding gemaakt van taalproblemen, symptomen van epilepsie, alsook nachtmerries en paniek, die te wijten zouden zijn aan traumatische gebeurtenissen die zij heeft ondergaan. Aangaande de psychologische problemen van uw dochter (angst en nachtmerries) waarvan sprake in deze attesten, zij opgemerkt dat nergens kan worden afgeleid welke precieze oorzaken aan de basis liggen van uw dochters psychologische problemen. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de psychische problemen, doch nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van deze psychologische problemen. Bijgevolg kunnen deze attesten niet aantonen dat de medische en psychologische problemen die uw dochter ondervindt een gevolg zijn van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor

erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van A.N.:

"A. Feitenrelaas

U bent een Kazachs staatsburger van Oeigoerse origine, afkomstig uit Almaty (provincie Almaty, Kazachstan). Samen met uw man, ALIYEV Alimzhan (O.V. 7.585.418), en uw kinderen kwam u aan in België op 2 oktober 2012 waar u en uw man diezelfde dag een eerste asielaanvraag indienden. Jullie haalden hierbij aan dat jullie land van herkomst waren ontvlucht, omdat uw man in Kazachstan problemen kende met de Nationale Veiligheidsdienst (KNB), omdat hij soms Oeigoeren vanuit China vervoerde in zijn hoedanigheid van taxichauffeur. Op 21 december 2012 werd door het Commissariaat-generaal in het kader van de eerste asielaanvraag van u en uw man een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat jullie asielrelaas ongeloofwaardig werd bevonden. Deze beslissing werd vervolgens bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Jullie tekenden hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijk voorziene termijn. Zonder naar jullie land van herkomst te zijn teruggekeerd dienden u en uw man vervolgens een tweede asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 26 juni 2014.

De huidige asielaanvraag van u en uw man steunt op dezelfde asielmotieven die jullie naar aanleiding van jullie vorige aanvraag uiteen hebben gezet. Zo verklaart u dat uw schoonmoeder jullie vertelde dat onbekende mannen in Kazachstan naar uw man vragen. Daarnaast verklaarde u dat u toen uw man in juni 2012 werd gehospitaliseerd nadat hij door zijn belagers verwond werd, u thuis door onbekende mannen die op zoek waren naar uw man werd aangerand, hetgeen u tijdens uw vorige asielaanvraag niet durfde te vertellen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat uw schoonmoeder jullie vertelde dat onbekende mannen in Kazachstan naar uw man vragen. Daarnaast verklaarde u dat u toen uw man in juni 2012 werd gehospitaliseerd nadat hij door zijn belagers verwond werd, u thuis door onbekende mannen die op zoek waren naar uw man werd aangerand, hetgeen u tijdens uw vorige asielaanvraag niet durfde te vertellen (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).

U baseert uw huidige asielaanvraag nog steeds op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man, ALIYEV Alimzhan (O.V. 7.585.418). In het kader van de door hem ingediende tweede asielaanvraag heb ik een beslissing genomen van weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden dat er nieuwe elementen aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing:

"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste aanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat u van uw moeder vernam dat uw familie in Kazachstan regelmatig wordt lastig gevallen door onbekende mannen die er op zoek zijn naar u, in verband met de problemen die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag uiteen hebt gezet (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15).

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. In hoofdzaak werd een groot aantal tegenstrijdigheden vastgesteld tussen de verklaringen van u en uw vrouw, werd vastgesteld dat u onaannemelijk vaag bleef aangaande de kernelementen van uw asielrelaas, en werd geoordeeld dat uw gedrag niet in overeenstemming kan worden gebracht met uw verklaarde vrees voor vervolging door de autoriteiten in uw land van herkomst. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiertoe wettelijke voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat jullie betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in jullie dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Met betrekking tot de nieuwe stukken die u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, zijnde twee convocaties op uw naam luidens dewelke u zich op 5 november 2012 en op 13 november 2012 diende aan te bieden bij de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken (RUVD) van de Turksibskiy wijk te Almaty, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvraag, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land, documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

Aangaande deze convocaties op uw naam werden bovendien enkele anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van deze stukken, en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, (verder) onderuit halen. Zo bevat geen van beide convocaties de datum waarop zij werden opgesteld.

Voorts bevatten deze convocaties geen enkele informatie over de zaak in het kader waarvan u zich diende aan te bieden, noch in welke hoedanigheid u werd opgeroepen. Geen van beide convocaties bevat verder enige informatie over de manier zij werden afgeleverd. Bovendien lijken deze convocaties ergens te zijn uitgeknipt aangezien de kantlijnen niet rechtlijnig zijn. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel verder ondermijnd.

De medische attesten op naam van uw moeder bevatten louter informatie over de medische aandoeningen (suikerziekte en hartproblemen) waarmee zij te kampen heeft. Nergens uit deze attesten kan worden afgeleid dat deze problemen een gevolg zijn van de stress die uw moeder opliep nadat zij door uw belagers die naar u op zoek zijn werd lastig gevallen, zoals u beweert (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15, 17). Bijgevolg leveren deze attesten geen bewijswaarde van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

In de Belgische medische en psychologische attesten aangaande uw dochter (M.) wordt ten slotte melding gemaakt van taalproblemen, symptomen van epilepsie, alsook nachtmerries en paniek, die te wijten zouden zijn aan traumatische gebeurtenissen die zij heeft ondergaan. Aangaande de psychologische problemen van uw dochter (angst en nachtmerries) waarvan sprake in deze attesten, zij opgemerkt dat nergens kan worden afgeleid welke precieze oorzaken aan de basis liggen van uw dochters psychologische problemen. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de psychische problemen, doch nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van deze psychologische problemen. Bijgevolg kunnen deze attesten niet aantonen dat de medische en psychologische problemen die uw dochter ondervindt een gevolg zijn van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement."

Aangaande uw bijkomende verklaringen in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u toen uw man in juni 2012 werd gehospitaliseerd nadat hij door zijn belagers verwond werd, thuis door onbekende mannen die op zoek waren naar uw man werd aangerand, hetgeen u tijdens uw vorige asielaanvraag niet durfde te vertellen omdat u toen gehoord werd door een mannelijke dossierbehandelaar (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15), zij opgemerkt dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig in verband staan met het asielrelaas dat u en uw man in het

kader van jullie vorige asielaanvraag hebben uiteengezet. Wederom dient te worden beklemtoond dat jullie vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in verband staan met iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

Gelet op voorgaande, brengt u evenmin nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, noch beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 57/6/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van het verbod van willekeur.

Verzoekers voeren aan dat verweerder geen enkele feitenvinding deed en zich beperkt tot de bewering dat er geen nieuwe elementen in het dossier zijn. Zij blijven evenwel bij hun feitenrelaas en menen dat het hen niet ten kwade geduid kan worden dat zij zich in de geschetste omstandigheden niet nog langer in gevaar hebben gebracht om nog de nodige bewijsstukken te verzamelen/meer informatie te bekomen.

Vervolgens stellen verzoekers in onderhavig verzoekschrift: "In dit verband dient trouwens opgemerkt dat dit geen alleenstaand geval is, doch het zekerlijk wat betreft Oeigoerse vluchtelingen uit Kazachstan,

er een vast systeem bestaat om te stellen dat weliswaar er sprake is van ernstige problemen ondermeer van discriminatie, doch anderzijds niet aanvaarden dat verzoeker hierdoor kunnen aanvaard worden als asielzoeker. Verzoekers wensen met de meeste klem tegen een dergelijke werkwijze te protesteren waarbij enerzijds gesteld wordt dat er sprake is van onmenselijke behandelingen, doch anderzijds zomaar gratis wordt aangenomen dat verzoekers er wel geen last van zullen hebben.”

Verzoekers menen dat de argumentatie waarbij algemeen de klemtoon wordt gelegd op de beweerde tegenstrijdigheden, het gebrek aan bewijzen en het feit dat hun verklaringen ongeloofwaardig werden bevonden, geenszins overtuigend is. Zij hebben bijkomend aan hun eerdere verklaringen aangehaald dat constant navraag wordt gedaan naar hen en dat tweede verzoekende partij in juni 2012 aangerand werd, hetgeen zij niet durfde te vertellen bij haar eerste asielaanvraag. Volgens verzoekers is deze informatie zeer recent en maakt het wel degelijk een nieuw element uit van doorslaggevend belang. Er werden bovendien twee recente convocaties voorgelegd. Verzoekers vragen tevens de zaak terug te sturen naar het CGVS *“voor een bijkomend onderzoek in het licht van deze nieuwe informatie, meer specifiek de erkenning als politiek vluchteling van de broer (l.) van verzoeker”*. Zij vinden het ongeoorloofd dat het CGVS zomaar alle documenten en verklaringen afwijst op basis van de bewering dat in Kazachstan iedereen tegen betaling eender welk document kan kopen en dat alles reeds in een eerdere asielaanvraag zou zijn aangehaald. Zij wijzen erop dat kwade trouw nooit vermoed wordt, doch dient aangetoond te worden.

2.1.2. In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsverplichting en van de *“beginselen behoorlijk bestuur”*.

In onderhavig verzoekschrift stellen verzoekers het volgende: *“Dat verwerende partij in haar beslissing zomaar ten onrechte tal van zaken gaat opwerpen zagezegd ten nadele van verzoekers, terwijl in werkelijkheid deze elementen geenszins correct zijn, en enkel te wijten zijn aan een verkeerde beoordeling van verweerster van de asielaanvraag van verzoekers. Dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekers in de mate van het mogelijke heeft geantwoord op de vragen, doch zij uiteraard niet alles wisten en ook niet konden weten. Het is in dit verband opvallend dat alles berust op eenzijdige vermoedens en uit de lucht gegrepen interpretaties van bepaalde feiten.”*

Verzoekers wijzen er vervolgens op dat tot op heden verscheidene problemen van mensenrechtenschendingen ten aanzien van de Oeigoerse minderheid in Kazachstan voorkomen, zodat de door hen geschetste omstandigheden ernstig zijn en hun leven in gevaar is. Verweerder kan zich niet zomaar exclusief beroepen op een stereotiepe argumentatie, aldus verzoekers. Zij menen dat van hen niet kan verwacht worden dat zij alle elementen die zij aanbrengen, bewijzen. Zij hebben aanvullende medische stukken neergelegd waaruit blijkt dat er zich een ernstige medische problematiek voordoet in hoofdte van hun kind. Dienaangaande stellen verzoekers: *“Het is totaal onterecht dat de waarde van deze medische attesten miskend wordt en de inhoud ondergraven wordt door tal van eenzijdige en rechtsoverspannen inperking van de draagwijdte ervan.”*

2.1.3. In een derde middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, van de motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het *fair play*-beginsel.

In onderhavig verzoekschrift stellen verzoekers als volgt: *“In casu wordt geenszins in concreto gemotiveerd waarom verzoekers de subsidiaire beschermingsstatus niet zouden kunnen toegekend worden. Er werd geen enkel onderzoek verricht naar de actuele situatie voor vluchtelingen uit Kazachstan, die van Oeigoerse origine zijn, die er geenszins op verbeterd is, trouwens voor alle personen uit de Kaukasus niet. Minstens is het zo dat deze situatie in Kazachstan in concreto diende beoordeeld te worden naar aanleiding van het beoordelen van de asielaanvraag en het verzoek tot toekenning subsidiaire beschermingsstatus aangezien het uiteraard niet kan dat verzoekers naar een land wordt teruggestuurd waar volop ontvoeringen en folteringen vaststaande praktijk zijn (EVRM), praktijk die uitgaat van de overheid en in de bestreden beslissing trouwens ook expliciet erkend wordt. Opdat er sprake zou zijn van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon die dreigt het land te moeten verlaten, is het niet noodzakelijk dat dee persoon aantooit dat deze specifiek wordt geviseerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoekende partij verwijst dienaangaande naar recente Mensenrechtenrapporten van algemene bekendheid en in een toegankelijke taal voor juristen.”*, alsook: *“Meer bepaald diende verwerende partij zich ervan te vergewissen dat verzoekende partijen geen enkel risico, ongeacht dus de geloofwaardigheid of*

gegrondheid van hun asielrelaas, op een mensonterende behandeling zal ondergaan wanneer zij zouden terugkeren naar hun land van herkomst. Dat er niet alleen schending aan de orde is van art. 48/3 doch tevens er manifest schending aan de orde is van art. 3 EVRM juncto art. 13 EVRM. Door het Europees Hof van de Rechten van de Mens werd herhaaldelijk geoordeeld dat verdragsstaten en de betrokken nationale rechters indringend ("independent and rigorous") moeten toetsen of er sprake is van een risico van een behandeling in strijd met art. 3 EVRM. Uit de motivering dient te blijken dat een werkelijk onderzoek terzake is gebeurd en dat er dus geen mogelijke schending van art. 3 EVRM aan de orde kan zijn. In casu blijkt dit geenszins uit de motivering, wel integendeel, werd er geen enkel onderzoek terzake gedaan en dus ook niet gemotiveerd hieromtrent Dat in elk geval nooit de persoonlijke situatie van verzoekers onderzocht en in ogenschouw is genomen om een beslissing te nemen of minstens dit niet blijkt uit de motivering."

2.2.1. Omwille van hun onderlinge samenhang worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Waar verzoekers de schending aanvoeren van de "beginselen van behoorlijk bestuur" en van de "beginzelen behoorlijk bestuur", duiden zij niet aan welke beginselen zij geschonden achten. Deze schending wordt dan ook niet dienstig aangevoerd.

2.3.1. Ter ondersteuning van hun tweede asielaanvraag leggen verzoekers twee convocaties neer op naam van eerste verzoekende partij luidens dewelke zij zich op 5 november 2012 en 13 november 2012 diende aan te bieden bij de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken van de Turksibskiywijk te Almaty, alsook twee medische attesten op naam van de moeder van eerste verzoekende partij aangaande medische problemen (suikerziekte en hartproblemen) waarmee zij te kampen heeft en Belgische medische en psychologische attesten en getuigschriften aangaande hun dochter (M.).

Ter terechtzitting vraagt verzoekster of zij een verklaring kan afleggen in afwezigheid van haar echtgenoot. Verzoeker verlaat de zitting en verzoekster legt "nieuwe/bijkomende" verklaringen af over het feit dat zij werd verkracht omwille van de problemen van haar echtgenoot en dat zij daarvan nog de sporen draagt op haar lichaam en zij dat al die tijd verborgen heeft gehouden voor haar echtgenoot. Zij stelt dat zij thans bereid is om de fysieke sporen te tonen.

Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: "Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen

bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.2.. Met betrekking tot de door verzoekers naar aanleiding van hun tweede asielaanvraag afgelegde verklaringen, wordt in de bestreden beslissingen terecht opgemerkt als volgt: *“Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet (supra), moet worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”* en *“Aangaande uw bijkomende verklaringen in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u toen uw man in juni 2012 werd gehospitaliseerd nadat hij door zijn belagers verwond werd, thuis door onbekende mannen die op zoek waren naar uw man werd aangerand, hetgeen u tijdens uw vorige asielaanvraag niet durfde te vertellen omdat u toen gehoord werd door een mannelijke dossierbehandelaar (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15), zij opgemerkt dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig in verband staan met het asielrelaas dat u en uw man in het kader van jullie vorige asielaanvraag hebben uiteengezet. Wederom dient te worden beklemtoond dat jullie vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in verband staan met iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.”*

Ook de door verzoekers in het kader van huidige asielaanvraag voorgelegde convocaties en medische en psychologische attesten van hun dochter en van de moeder van eerste verzoekende partij vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beoordeelt deze documenten correct als volgt: *“Met betrekking tot de nieuwe stukken die u aanbrengt ter ondersteuning van uw oorspronkelijke asielrelaas, zijnde twee convocaties op uw naam luidens dewelke u zich op 5 november 2012 en op 13 november 2012 diende aan te bieden bij de Regionale Afdeling Binnenlandse Zaken (RUVD) van de Turksibskiy wijk te Almaty, dient te worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Gelet op de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas in het kader van uw vorige asielaanvraag, kunnen deze documenten nog weinig ondersteuning bieden. Daar komt nog bij dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt dat gezien de wijdverspreide corruptie in uw land, documenten tegen betaling gemakkelijk te verkrijgen zijn. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.*

Aangaande deze convocaties op uw naam werden bovendien enkele anomalieën opgemerkt die de waarachtigheid van deze stukken, en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw asielrelaas, (verder) onderuit halen. Zo bevat geen van beide convocaties de datum waarop zij werden opgesteld. Voorts bevatten deze convocaties geen enkele informatie over de zaak in het kader waarvan u zich diende aan te bieden, noch in welke hoedanigheid u werd opgeroepen. Geen van beide convocaties bevat verder enige informatie over de manier zij werden afgeleverd. Bovendien lijken deze convocaties ergens te zijn uitgeknipt aangezien de kantlijnen niet rechtlijnig zijn. Correcte en volledige vormelijke modaliteiten kunnen echter normaliter verwacht worden bij documenten die worden uitgegeven door officiële instanties. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas enkel verder ondermijnd.

De medische attesten op naam van uw moeder bevatten louter informatie over de medische aandoeningen (suikerziekte en hartproblemen) waarmee zij te kampen heeft. Nergens uit deze attesten kan worden afgeleid dat deze problemen een gevolg zijn van de stress die uw moeder opliep nadat zij door uw belagers die naar u op zoek zijn werd lastig gevallen, zoals u beweert (DVZ 2e

AA, verklaring, rubriek 15, 17). Bijgevolg leveren deze attesten geen bewijswaarde van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

In de Belgische medische en psychologische attesten aangaande uw dochter (M.) wordt ten slotte melding gemaakt van taalproblemen, symptomen van epilepsie, alsook nachtmerries en paniek, die te wijten zouden zijn aan traumatische gebeurtenissen die zij heeft ondergaan. Aangaande de psychologische problemen van uw dochter (angst en nachtmerries) waarvan sprake in deze attesten, zij opgemerkt dat nergens kan worden afgeleid welke precieze oorzaken aan de basis liggen van uw dochters psychologische problemen. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat een arts weliswaar vaststellingen kan doen over de mentale gezondheidstoestand van een patiënt, en, rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens kan hebben over de oorzaak van de psychische problemen, doch nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen die aan de basis liggen van deze psychologische problemen. Bijgevolg kunnen deze attesten niet aantonen dat de medische en psychologische problemen die uw dochter ondervindt een gevolg zijn van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

In onderhavig verzoekschrift komen verzoekers niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissingen niet kan weerleggen. Verzoekers brengen immers geen stukken bij waaruit blijkt dat de door verweerder gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn. Tevens dient erop gewezen te worden dat verzoekers asielrelaas reeds ongeloofwaardig werd bevonden in 's Raads arrest nummer 104 260 van 31 mei 2013 en nummer 104 261 van 31 mei 2013, die kracht van gewijsde hebben. Verzoekers bewering dat hun verklaringen waarheidsgetrouw zijn, kan dan ook niet worden aangenomen en de bestreden beslissingen wijzen er terecht op dat documenten enkel een ondersteunende werking kunnen hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, *quod non in casu*. Waar verzoekers aan verweerder verwijten de gegevens in onderhavige asielaanvraag eenzijdig te hebben geïnterpreteerd, duiden zij niet *in concreto* aan welke gegevens eenzijdig geïnterpreteerd zouden zij. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. Op welke wijze de erkenning als vluchteling van verzoekers broer (I.) de motieven van de bestreden beslissingen zou kunnen weerleggen, wordt door verzoekers niet *in concreto* aangetoond.

Wat de "nieuwe/bijkomende" verklaringen van verzoekster betreffen ter terechtzitting wijst de Raad erop dat verzoekster deze verklaringen heeft afgelegd in het kader van haar tweede asielaanvraag bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de commissaris-generaal deze verklaring mee in overweging heeft genomen in de bestreden beslissing waar het volgende wordt gesteld: "Aangaande uw bijkomende verklaringen in het kader van uw huidige asielaanvraag dat u toen uw man in juni 2012 werd gehospitaliseerd nadat hij door zijn belagers verwond werd, thuis door onbekende mannen die op zoek waren naar uw man werd aangerand, hetgeen u tijdens uw vorige asielaanvraag niet durfde te vertellen omdat u toen gehoord werd door een mannelijke dossierbehandelaar (DVZ 2e AA, verklaring, rubriek 15), zij opgemerkt dat deze verklaringen betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig in verband staan met het asielrelaas dat u en uw man in het kader van jullie vorige asielaanvraag hebben uiteengezet. Wederom dient te worden beklemtoond dat jullie vorige aanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in verband staan met iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen." Verzoekers ontkrachten de motivering in de bestreden beslissing niet door het relaas van de aanranding/verkrachting te herhalen in het verzoekschrift en ter terechtzitting. Verzoekster kadert deze verkrachting binnen het ongeloofwaardig bevonden relaas dat zij hun land van herkomst dienden te ontvluchten omwille van de problemen van verzoeker met de veiligheidsdiensten. De Raad kan verzoekster volgen wanneer zij stelt dat het niet eenvoudig is om over een brutale verkrachting te spreken in het bijzijn van haar echtgenoot. Echter, in casu dient te worden vastgesteld dat verzoekster naar aanleiding van de eerste asielaanvraag met geen

woord heeft gerept over een aanranding omwille van de problemen van haar echtgenoot. Integendeel, de Raad leest in het gehoorverslag toegevoegd aan het administratief dossier (eerste asielaanvraag, stuk 3B), dat verzoekster zonder aarzelen op de vraag naar persoonlijke problemen antwoord "Nee, we hadden het goed genoeg daar" en op de vraag of zij nog iets wil toevoegen "neen, danku". Uit dit gehoorverslag blijkt ook niet dat verzoekster het moeilijk had om over de redenen van haar vertrek uit haar land van herkomst verklaringen af te leggen. Gelet op deze vaststellingen en het ongeloofwaardig bevonden relaas is de Raad van oordeel dat de "bijkomende/nieuwe" verklaringen de kans niet aanzienlijk groter maken dat de verzoekers in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Waar verzoekers aanvoeren dat niet *in concreto* gemotiveerd werd waarom hen niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, dient opgemerkt dat verzoekers geen stukken bijbrengen waaruit blijkt dat er in Kazachstan sprake is van een situatie van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Hoger kwam reeds vast te staan dat verzoekers geen nieuwe elementen bijbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

2.4. In zoverre verzoekers nog artikel 3 EVRM geschonden achten, wijst de Raad erop dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekers doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel. In acht genomen de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun vluchtrelaas en mede gelet op de informatie gevoegd aan het administratief dossier, zijn er geen redenen voorhanden om aan te nemen dat verzoekers in hun land van herkomst een reëel risico lopen een behandeling te ondergaan in strijd met artikel 3 EVRM.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissingen correct wordt gesteld als volgt: "*Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.*

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel."

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS